

Risâle-i Nûr'a İlişenler Tokatlar Yerler!

✖ Şiddetli hücumlar ve taarruzlar, tâ Üstâd Bedüzzamân Hazretleri zamanında başlamıştı. O Aziz Üstâd'ımız kardeşlerim merak etmeyiniz hiçbir halt edemezler diyerek mümtaz ve sadâkat timsâli talebelerini teskîn etmişti. "Risâle-i Nûr'a ve şakirdlerine ilişenler, maskara olurlar.[1]" diyerek ilişenlerin sonunu haber vermişti. "Bize ilişenler âhirette şiddetli tokatlar yiyecekleri gibi, dünyada dahi bir kısmı çabuk çarpılır.[2]" da demişti. Hem de öyle olmuştu. "Hem bu defa, bize hücumların aynı zamanında kış çok hiddet etti, şiddetli soğuk ve fırtına ile havanın kızdığını gösterdiği gibi,[3]" diyerek arz ve semânın Risâle-i Nûr'a hücum vaktinde harekete geçirildiğine temas etmişti. Çünkü Risâle-i Nûr, Kur'ân hesâbına ve Kur'ân'ın hakikatleri namına bütün kâinatla âlâkadâr bir hizmettir. O'na hücum zamanlarında ve ilişildiği dönemlerde arzî ve semâvî musîbetlerin geldiği satırlarını Risâle-i Nûr'dan okuyoruz.

Zaten Risâle-i Nûr'a hücumlar ve ilişmeler hiç durmadı. Üstâd Hazretleri'nin vefatından sonra da hep devam etti. Halen de devam ediyor. Pekâlâ, bu hücumlar esnasında nasıl davranmalıyız? Hareket noktamız nasıl olmalı? Susmalı mıyız, yoksa görmezden mi gelmeliyiz? Hatta bu hücumlara aldanan sûreten ve zâhiren ehl-i ilim ve ashâb-ı din ise ne yapmalıyız?

Buna cevâben Üstâd Bedüzzamân Hazretleri Emirdağ Lâhikası'nda;" O kendini bildirmeyen zat, O meçhûl zat" olarak ta'rîf ettiği; Kendisine ve Risâle-i Nûr'a "üç noktada şüphe edip bir nevî i'tirâz gibi yanlış mânâ verdiği için güya bizi îkaz ediyor." dediği O zata "Meşrebimiz münâkaşa ve münâzara olmadığından ve kusûrumuzu hakîkî olarak gösterenlerden memnun olduğumuzdan, bu meçhûl zatın mektubunda üç esâsın hakikatini gösterip yanlışını tashîh etmek istedim.[4]" şeklinde cevap vermiş ve o tashîhatları yapmıştır.

Yine Kastamonu Lâhikası mektuplarının birinde "Mekke-i Mükerrremede dahi-farz-ı muhal olarak-Risâle-i Nûr'un aleyhinde bir i'tirâz kutb-u âzamdan dahi gelse, Risâle-i Nûr şakirtleri sarsılmayıp, o mübârek kutb-u âzamin i'tirâzını iltifât ve selâm sûretinde telâkki edip, teveccühünü de kazanmak için, medâr-ı i'tirâz noktaları o büyük üstâdlarına karşı îzâh etmek, ellerini öpmektir.[5]" diyerek medâr-ı i'tirâz noktalarının muhakkak îzâh edilmesini söylemiştir. Demek ki böyle i'tirâz, hücum ve ilişmeler esnasında susmak ve mes'eleye ilgisiz kalmak gerekmiyor. Üstâd'ın defâatle dikkat çektiği noktalara sadâkatle bağlı kalarak gerekli açıklamaların yapılması ve vazîfelerin derûhte edilmesi gerekiyor.

Özellikle ehl-i dalâletin hücum ve i'tirâzlarına karşı tatbîk edilen müsbet hareket düstûru çerçevesinde yapılan hizmetleri yanlış anlayan "o kendini bildirmeyen zata" karşı verdiği cevap çok manidârdır. Bu gibi durumlarda gösterilen tedâfü'de; tevâzu' ve mahviyet göstermeye kalkılırsa Üstâd'ın çok şiddetli îkâzı ile karşılaşılır. Şöyle ki; "Evet, bu zamanda dinsizlik hesâbına, benlikleri firavunlaşmış derecede ve îmâna ve Risâle-i Nûr'a hücumları zamanında onlara karşı tedâfü' vaziyetimizde tevâzu' ve mahviyet göstermek büyük bir cinayet ve hıyânettir. Ve o tevâzu', tezellül hükmünde bir ahlâk-ı rezîle olur. Onlara karşı izzet-i dînîyeyi ve şerâfet-i ilmiyeyi muhâfaza etmek için kahramancasına bir sebat, bir kuvve-i mânevîyeyi göstermek, acaba hiçbir vecihle hodfuruşluk olur mu? Hiçbir şöhretperestlik ve enâniyet olur mu ki, o zat öyle tevehhüm etmiş.[6] İşte şehâmetli olan salâbet-i îmâniyenin şecâati ve haykırışının tezâhürü böyle olmalıdır.

"Perde altındaki düşmanımız münâfıklar, şimdiye kadar yaptıkları gibi, adliyyeyi ve siyâset ve idâreyi zahîrî dinsizliğe âlet

edip, bize hücumları akîm kaldığı; ve Risâle-i Nûr'un fütûhâtına menfâati olan eski plânlarını bırakıp daha münâfıkane ve şeytanı da hayrette bırakacak bir plân çevirdiklerine dair buralarda emâreleri göründü.[7]" diyen Üstâd Hazretleri bu planı bir başka mektubunda şöyle ifâde ediyor. "Risâle-i Nûr'a, daha vatana, idâreye zararı dokunmak bahanesiyle tecâvüz edilmez; daha kimseyi o bahaneyle inandıramazlar. Fakat cepheyi değiştirip, din perdesi altında bazı safdil hocaları veya bid'a taraftarı veya enâniyetli sofi meşreplileri bazı kurnazlıklarla Risâle-i Nûr'a karşı-iki sene evvel İstanbul'da ve Denizli civarında olduğu gibi-istimâl etmek ve Risâle-i Nûr'a ve şakirtlerine ayrı bir cephede tecavüz etmeye münâfıklar çabalyorlar. İnşâallah muvaffak olamazlar. Risâle-i Nûr şakirtleri, tam ihtiyatla berâber, bir taarruz olduğu vakitte münâkaşa etmesinler, aldırmasınlar. Aldanan ehl-i ilim ve îmânsa, dost olsunlar, "Biz size ilişmiyoruz. Siz de bize ilişmeyiniz. Biz ehl-i îmânla kardeşiz" deyip yatıştırırsınlar.[8]" İşte biz Nûr talebelerini teyakkuza sevk eden mektuptan harîka düstûrlar.

Bu dehşetli dinsizlik komiteleri, öyle dehşetli hücumları ve desîseleri yapıyorlardı ki, bunlara karşı gelmek için âzamî fedâkârlık yapmak ve harekât-ı dîniyesini rızâ-i ilâhîden başka hiç bir şeye âlet yapmamak lâzım geliyor.[9] Demek Risâle-i Nûr'un, ekseriyet-i mutlaka eczalarına ilişkinler herhalde bilerek veya bilmeyerek anarşilik hesabına vatana ve millete ve hâkimiyet-i İslâmiyeye hıyânet ederler.[10] Risâle-i Nûr'a ilişkinler kat'iyen bilsinler ki, onların ilişkisi, anarşilik hesabına, vatan ve millete ve asâyişe düşmanlıktır.[11]

Evet, Risâle-i Nûr'a ilişkinler tokatlar yerler; yüzer vukû'ât şahittir. Fakat Risâle-i Nûr, tokatlarda istimâl edilmez ve niyet ve kasıtlı tokatlar gelmez. Çünkü sırr-ı ihlâs ve sırr-ı ubûdiyete münâfidir. Bizler, bize zulmedenleri, bizi himâye eden ve Risâle-i Nûr'da istihdâm eden Rabbimize havale ediyoruz.[12] Görüldüğü gibi Üstâd Hazretleri bütün mes'elelere temas etmiş ve gerekli îzâhatları yaparak talebelerine yol göstermiştir. Öyleyse, Risâle-i Nûr'a yapılan hücumlarda ve ilişmelerde Üstâd'ın gösterdiği metod ile hareket edilmesi gerekiyor ki aksü'l âmel olmasın ve rızâ-i ilâhiye ulaşılmış olsun.

Dipnotlar:

[1] Lem'alar,2005,s.568

[2] Emirdağ Lâhikası(1),2006,s.494

[3] Emirdağ Lâhikası(1),2006,s.494

[4] Emirdağ Lâhikası(2),2006,s.731

[5] Kastamonu Lâhikası,2006,s.278

[6] Emirdağ Lâhikası(2),2006,s.732

[7] Emirdağ Lâhikası(1),2006,s.216

[8] Emirdağ Lâhikası(1),2006,s.218

[9] Hanımlar Rehberi, s.26

[10] Şualar,2005,s.549

[11] Kastamonu Lâhikası,2006,s.347

[12] Kastamonu Lâhikası,2006,s.382